

ПОПІД ТЕРНОМ ТАМ ДОРІЖЕНЬКА ЛЕЖИТЬ

Повільно

По - під тер - ном, по - під тер - ном там до -
ріж - ка ле-жить, ні - хто не - ю не про -
ход - жа - є.

Попід терном *Двічі*
Там доріженька лежить,
Ніхто нею не проходить.

Ніхто нею *Двічі*
Не проходить,
Тільки один та рекрутський набір.

Тільки один *Двічі*
Та рекрутський набір,
Попереду офіцер молодий.

Тростиною *Двічі*
Обпирається,
І тростиною погинається.

І тростиною *Двічі*
Погинається,
Мати з сином все прощається:

— Ой ти, сину, *Двічі*
Ти, єдинчику,
Чи є перстень на мизинчику?

— Нема, мамо, *Двічі*
Барабанщику дав,
Щоб він рано в барабан відбивав.

Щоб він рано *Двічі*
В барабан відбивав,
Щоб я, мамцю, усю службу виповняв.

Щоб я, мамцю, *Двічі*
Усю службу виповняв,
Щоб я, мамцю, по сто палок не прийняв!